Soubory

Petr Pošík, Tomáš Svoboda

Katedra kybernetiky, FEL ČVUT v Praze

OI, B4B33RPH: Řešení problémů a hry, 2018

Prerekvizity:

• Cykly

Úvod

Informace jsou na počítači uloženy v pojmenovaných "balících", kterým se říká **soubory**. Naučíme se, jak se ze souborů informace čtou a jak se do nich zapisují.

Soubory jsou na disku uloženy v souborovém systému, který je hierarchicky členěn pomocí adresářů (directories) neboli složek (folders). Nejprve si ukážeme základy práce s nimi.

Adresáře a cesty

Adresář (složka) je organizační jednotka souborového systému. Hierarchické členění. Může obsahovat soubory nebo další adresáře. Každý adresář je sám součástí jiného adresáře (s výjimkou kořenového).

Kořenový adresář Je vždy v souborovém systému přítomen a představuje počátek struktury. Obvykle se označuje (/). MS Windows mají zvláštní kořenový adresář na každém disku (\).

Každý adresář obsahuje 2 zvláštní položky:

- . je odkaz na adresář samotný
- .. je odkaz na nadřazený adresář

Aktuální pracovní adresář

Aktuální pracovní adresář (current working directory, CWD) je z hlediska Pythonu obvykle ten adresář, odkud jste spustili interpret Pythonu, nikoliv adresář, kde je interpret Pythonu uložen (na některých platformách to může být jinak).

getcwd z modulu os.

```
In [1]: import os
print(os.getcwd())
```

C:\P\0Teaching\rph\repos\rph-lectures\files

<u>Cesty (https://en.wikipedia.org/wiki/Path_%28computing%29)</u> jsou sekvence názvů adresářů (někdy zakončené názvem souboru), které jednoznačně určují soubor nebo adresář v souborovém systému.

Absolutní cesty vždy začínají kořenovým adresářem (/, forward slash), na Windows často i písmenem označujícím disk (C:\\). Příklad:

```
/home/posik/teaching/rph/lectures/files.pdf
```

Relativní cesty se vždy konstruují od aktuálního pracovního adresáře. Předpokládejme, že CWD je /home/posik /teaching. Pak relativní cesty

```
prg/lectures/files.pdf
    ../../svoboda/presentations/upload_system.pdf
označují soubory
```

/home/posik/teaching/prg/lectures/files.pdf
/home/svoboda/presentations/upload_system.pdf

Pohyb v souborovém systému

aneb změna aktuálního pracovního adresáře: na příkazové řádce OS byste použili příkazy cd nebo chdir. V Pythonu můžete použít funkci os.chdir():

```
In [2]: import os
    orig_wd = os.getcwd()
    os.chdir('/home/svoboda/tmp')
    print(os.getcwd())

C:\home\svoboda\tmp
```

Nyní jsme v jiném pracovním adresáři. A můžeme jej změnit zpět:

```
In [3]: os.chdir(orig_wd)
print(os.getcwd())

C:\P\0Teaching\rph\repos\rph-lectures\files
```

Práce s cestami

Modul os . path obsahuje funkce pro práci se souborovými cestami:

Jak správně vytvořit cestu z jednotlivých fragmentů?

```
In [8]: fpath2 = os.path.join('\\', 'Users', 'svoboda', 'tmp')
print(fpath2)
\Users\svoboda\tmp
```

Jak získat cestu k adresáři nebo souboru relativní k aktuálnímu pracovnímu adresáři?

```
In [9]: print(os.path.relpath(fpath2))
    ..\..\..\..\Users\svoboda\tmp
```

Soubory

Typy souborů

- Textové soubory:
 - obsahují "čitelné" znaky
 - dají se přečíst v téměř libovolném textovém editoru
- Binární soubory:
 - hudební soubory, videa, dokumenty slovních procesorů (MS Word), prezentace, PDF, ...
 - obsahují různé řídicí informace specifické pro daný formát souboru
 - k jejich přečtení/interpretaci potřebujeme zvláštní program, který jejich struktuře rozumí

V dalším se budeme zabývat jen textovými soubory.

Textové soubory

- Zabírají obvykle malé místo na disku (prázdný textový soubor je skutečně prázdný, tj. jeho velikost je 0).
- I přesto mohou mít jistou vnitřní strukturu:
 - Zdrojové kódy
 - Hodnoty oddělené čárkou (CSV)
 - HTML soubory
 - **...**

Otevřít a zavřít

Pokud se chcete podívat na obsah šuplíku, nebo pokud do něj něco chcete vložit, musíte šuplík nejprve otevřít. Když jste s prací hotovi, zase jej zavřete. Totéž platí pro soubory.

Když šuplík otevřete, držíte jej za **držadlo**, pomocí něhož s šuplíkem manipulujete a pomocí něhož ho na konci zase zavřete. Držadlo souboru, **file handle**, vám umožní dělat s otevřeným souborem nejrůznější věci. Můžete soubor číst, přesunout se na nějakou pozici v souboru, atd.

Příklad: čtení obsahu souboru

Vytvořme jednoduchý textový soubor text.txt v aktuálním pracovním adresáři. (Na ukázku, abychom měli co načítat. Následující řádky ukazují způsob, jakým se dá vytvořit textový soubor v prostředí Jupyter. V Pythonu by to nefungovalo.)

```
In [10]:  %%writefile text.txt

Hello, world!

How are you?
```

Overwriting text.txt

Nyní můžeme onen soubor načíst pomocí Pythonu a zobrazit jeho obsah:

```
In [11]: file = open('text.txt', 'r')
    contents = file.read()
    file.close()
    print(contents)

Hello, world!
    How are you?
```

- 1. První řádek instruuje Python (a operační systém), aby otevřel (**open**) soubor jménem text.txt (první argument) a vrátil "držadlo" tohoto otevřeného souboru. Druhý argument, 'r' (někdy nazýván *mód souboru*), indikuje, že soubor má být otevřen ke čtení. Existuje několik **módů**, v nichž může být soubor otevřen: pro čtení ('r'), zápis ('w'), přidávání ('a'). Mód souboru také specifikuje, zda jej chceme otevřít jako textový nebo jako binární ('wb', 'rb', ...).
- 2. Na druhém řádku se na souboru zavolá metoda read(), čímž se načte celý obsah souboru do paměti ve formě dlouhého řetězce. Tento řetězec se pak přiřadí k proměnné contents.
- 3. Na třetím řádku soubor (pomocí držadla) zavíráme.
- 4. Na posledním řádku vytiskneme načtený obsah souboru.

Příklad II: čtení obsahu souboru

```
In [12]: file = open('text-iso.txt', 'r', encoding='iso-8859-2')
    content = file.read()
    file.close()
    print(content)

Hello, world!
How are you?
```

Kódování řetězců a textových souborů

Řetězce jsou vlastně abstrakce. Ve skutečnosti jsou to jen sekvence bytů, ale tyto byty (a jejich skupiny) jsou interpretovány jako indexy do tabulky symbolů, která obsahuje velká a malá písmena, číslice, zvláštní znaky a mnoho dalších symbolů. Tato tabulka symbolů představuje **kódování**. Stejná sekvence bytů, která v jednom kódování představuje čitelný řetězec, může při použití jiného kódování vypadat jako naprosto nesmyslná změť znaků.

- ASCII: obsahuje 127 znaků, anglická velká a malá písmena, číslice a nějaké symboly. Žádné znaky z jiných národních abeced.
- ..
- UTF-8: "Unicode" obsahující téměř jakýkoli znak jakékoli abecedy. Obsahuje ASCII jako svou podmnožinu.
 POUŽÍVEJTE TOTO KÓDOVÁNÍ, kdykoli vám to okolnosti umožní!

To platí i pro textové soubory!

Otevření souboru se specifikovaným kódováním

Funkce open() má několik dalších parametrů; jedním z nich je encoding. Pokud **explicitně použijete UTF-8 pokaždé**, když otevíráte textový soubor, ušetříte si mnoho nepříjemností:

```
f = open('file_to_open.txt', 'r', encoding='utf-8')
# Do something with f
f.close()

nebo

with open('file_to_open.txt', 'r', encoding='utf-8') as f:
# Do something with f
```

Kódování

```
In [13]: import locale
locale.getpreferredencoding()
Out[13]: 'cp1250'
```

- Co když má uživatel jiné výchozí kódování než vy?
- :-(
- http://kunststube.net/encoding/)
- https://www.joelonsoftware.com/2003/10/08/the-absolute-minimum-every-software-developer-absolutely-positively-must-know-about-unicode-and-character-sets-no-excuses/ (https://www.joelonsoftware.com/2003/10/08/the-absolute-minimum-every-software-developer-absolutely-positively-must-know-about-unicode-and-character-sets-no-excuses/)
- https://en.wikipedia.org/wiki/UTF-8 (https://en.wikipedia.org/wiki/UTF-8)

Příkaz with

Protože každé volání příkazu open() by mělo mít odpovídající volání metody close(), Python je vybaven příkazem with, který automaticky uzavře soubor na konci bloku příkazů. Kód

```
f = open('text.txt', 'r', encoding='utf-8')
contents = f.read()
f.close()
print(contents)
je ekvivalentní následujícímu kódu s příkazem with:
```

```
with open('text.txt', 'r', encoding='utf-8') as f:
    contents = f.read()
print(contents)
```

Čtení souboru: file.read()

Použijte tuto techniku, pokud chcete všechen obsah souboru načíst do jediného (možná obrovského) řetězce, nebo pokud chcete určit, kolik znaků se má přečíst.

Když je metoda read() zavolána bez argumentů, načte celý zbytek souboru (od aktuální pozice v souboru). Když jí předáme celočíselný argument, načte specifikovaný počet znaků a posune aktuální pozici za načtený úsek.

```
In [15]: with open('text.txt', 'r', encoding='utf-8') as f:
    first_10_chars = f.read(10)
    the_rest = f.read()
    print("The first 10 chars:", first_10_chars)
    print("The rest:", the_rest)

The first 10 chars: Hello, wor
    The rest: ld!
    How are you?
```

Čtení souboru: file.readlines()

Použijte tuto techniku, pokud chcete načtením získat obsah ve formě seznamu řetězců (řádků).

Všimněte si, že jednotlivé řetězce obsahují také znak konce řádku, \n. Poslední řádek jej obsahovat může, ale nemusí. Těchto znaků se lze zbavit metodou str.strip().

```
In [17]: for line in lines:
    print(line.strip())

Hello, world!
How are you?
```

Čtení souboru: for <line> in <file>

Tuto metodu použijte, pokud chcete udělat totéž s každým řádkem souboru od aktuální pozice do konce souboru. Zatímco předchozí techniky načetly najednou celý obsah souboru (který se nemusí vejít do paměti), tento způsob čte soubor řádek po řádku, což umožňuje zpracovávat velké soubory.

```
In [18]: with open('text.txt', 'r', encoding='utf-8') as f:
    for line in f:
        s = line.strip()
        print("The line '" + s + "' contains " + str(len(s)) + " characters.")

The line 'Hello, world!' contains 13 characters.
The line 'How are you?' contains 12 characters.
```

Čtení souboru: file.readline()

Tato metoda umožňuje načíst ze souboru vždy jediný řádek, což je užitečné, když chcete takto načítat jen část souboru.

Předpokládejme, že chceme načíst následující textový soubor, který obsahuje několik různých částí. První řádek je stručný popis dat. Další řádky začínající # jsou komentáře. Zbytek souboru obsahuje data.

Overwriting data_collatz_5.txt

Zkusme takový soubor načíst. Použijeme readline() k načtení popisu a komentářů, data načteme metodou for line in file.

```
In [20]: | with open('data_collatz_5.txt', 'r', encoding='utf-8') as f:
              # Read the description line
              description = f.readline().strip()
              # Read all the comment lines
              comments = []
              line = f.readline().strip()
              while line.startswith('#'):
                  comments.append(line)
                  line = f.readline().strip()
              data = []
              data.append(int(line))
              for line in f:
                  data.append(int(line))
          print("Description:", description)
          print("Comments:", comments)
          print("Data:", data)
```

Description: Collatz 3n+1 sequence, starting from 5.

Comments: ['# The next number in a Collatz sequence is either 3n+1 if n is odd,', '# or n/2 if n is even.']

Data: [5, 16, 8, 4, 2, 1]

Zamyslete se:

- Je tento kód napsaný čistě?
- Je znovupoužitelný?
- Šlo by jej dekomponovat? Na jaké části?

Čtení souboru "z internetu"

Pokud je soubor dostupný na Internetu, lze jej číst velmi podobně, jako soubor umístěný na lokálním disku. Stačí použít funkci urllib.request.urlopen() (a samozřejmě být připojený k Internetu).

Existuje zde ale mírný rozdíl: protože funkce urlopen neví, jaký typ souboru načítáte, metody read, readline, atd. vrací hodnoty typu bytes. Abychom z vrácené hodnoty dostali řetězec, musíme byty dekódovat, tj. přiřadit kódovací tabulku (nejlépe UTF-8, je-li to možné).

```
In [21]: url = r'http://www.gutenberg.org/files/1661/1661-0.txt'
    import urllib.request
    with urllib.request.urlopen(url) as text:
        intro = text.read()
    intro = intro.decode('utf-8')
    print(intro[:300])
```

Project Gutenberg's The Adventures of Sherlock Holmes, by Arthur Conan Doyle

This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBo

Zápis do souboru

Zápis textu do souboru je velmi podobný načítání. Podobně, jako Python neodstranil znaky nového řádku při čtení, při zápisu budete muset sami tyto znaky do řetězců vložit.

Připojení textu na konec existujícího souboru

Pokud soubor otevřete pro zápis (mód 'w'), vytvoří se nový soubor, pokud ještě neexistuje; pokud už existuje, přepíše se novým. Když soubor otevřeme pro přidávání (mód 'a'), zapisované řetězce se připojí na konec souboru.

Příklad: Čtení a zápis

Mějme soubor se 2 čísly na každém řádku:

Overwriting number pairs.txt

Vytvořme funkci se dvěma parametry - názvem vstupního a výstupního souboru, která načte páry čísel ze vstupního souboru a zapíše je společně s jejich součtem do výstupního souboru.

Když funkci zavoláme, vytvoří se požadovaný výstupní soubor se správným obsahem.

```
In [28]: sum_number_pairs('number_pairs.txt', 'number_pairs_with_totals.txt')
!cat number_pairs_with_totals.txt

1 + 1 = 2.0
10 + 20 = 30.0
1.3 + 2.7 = 4.0
```

Shrnutí

- Práce s cestami k souborům a adresářům pomocí modulu os.path.
- Před čtením ze souboru nebo zápisem do souboru je třeba jej nejdřív otevřít! Funkce open().
 - Vždy specifikujte kódování: open(filename, mode, encoding='utf-8').
- Když jste hotovi, musíte soubor zase zavřít! Metoda f.close().
- Příkaz with zajistí automatické uzavření souboru!

Nastavení notebooku

Ignorujte jej.

```
In [29]: from notebook.services.config import ConfigManager
          cm = ConfigManager()
          cm.update('livereveal', {
                        'theme': 'White',
                        'transition': 'none',
                        'start_slideshow_at': 'selected',
                      'scroll': True,
                  'center': True,
                        'width': '100%',
                        'height': '100%',
                        'minScale': 1.0
          })
'start_slideshow_at': 'selected',
           'width': '100%',
'height': '100%',
           'minScale': 1.0,
           'scroll': True,
           'center': True}
In [30]: %%HTML
          <style>
          .reveal #notebook-container { width: 90% !important; }
          .CodeMirror { max-width: 100% !important; }
          .output_subarea { max-width: 100% !important; }
          .reveal pre { width: 100%; !important;}
          pre, code, .CodeMirror-code, .reveal pre, .reveal code {
              font-family: "Consolas", "Source Code Pro", "Courier New", Courier, monospace;
          pre, code, .CodeMirror-code {
              font-size: inherit !important;
          .reveal .code_cell {
              font-size: 130% !important;
              line-height: 130% !important;
          </style>
```